

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 15CoCsp/39/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121291624
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 01. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Mikulaj
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2023:6121291624.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jaroslava Mikulaja a členov senátu JUDr. Jaroslava Galla a JUDr. Klaudie Koskovej, v právnej veci žalobcu: B. O., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom D. XXX, XXX XX D., zastúpený Mgr. Iveta Žerebáková, advokátka, IČO: 37 977 229, so sídlom A. Bernoláka 141/10, 034 01 Ružomberok, proti žalovanému: Slovenský vodohospodársky podnik, štátny podnik, IČO: 36 022 047, so sídlom Martinská 49, 821 05 Bratislava - Ružinov, o žalobe na úhradu sumy 372,91 EUR titulom vydania bezdôvodného obohatenia, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Žiar nad Honom č. k. 7Csp/73/2021 - 181 zo dňa 5. augusta 2022, takto

rozhodol:

I. Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

II. Žalobca je povinný zaplatiť žalovanému náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % do troch dní od právoplatnosti uznesenia, ktorým súd prvej inštancie rozhodne o ich výške.

o d ô v o d n e n i e :

1. Odvolaním napadnutým rozsudkom okresný súd žalobu zamietol (I. výrok) a žalovanému priznal náhradu trov konania a trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % (II. výrok).

2. V odôvodnení rozsudku súd prvej inštancie uviedol, že žalobca sa svojím návrhom na vydanie platobného rozkazu v rámci upomínacieho konania domáhal voči žalovanému zaplata sumy 372,91 EUR s príslušenstvom titulom vydania bezdôvodného obohatenia. Návrh odôvodnil tým, že je podielovým spoluvlastníkom nehnuteľností zapísaných na LV č. XXXXX a LV č. XXXXX, kat. územie H. s výškou spoluvlastníckeho podielu 1/6-ina. Napriek evidovanému spoluvlastníckemu podielu žalovaný užíva predmetné nehnuteľnosti bez právneho dôvodu a bez poskytnutia odplaty. Žalobca sa pokúsil so žalovaným uzatvoriť nájomnú zmluvu, avšak bez akéhokoľvek úspechu, nakoľko žalovaný bol nečinný a na jeho návrhy a urgencie nereagoval.

3. Okresný súd vo veci už raz rozhodol rozsudkom č. k. 7Csp/73/2021 - 146 zo dňa 14. 01. 2022, pričom žalobe vyhovel. Voči tomuto rozhodnutiu podal odvolanie žalovaný, o ktorom rozhodol Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením č. k. 15CoCsp/11/2022 - 169 zo dňa 03. 05. 2022 tak, že rozhodnutie okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

4. Aplikujúc ustanovenia § 139 ods. 1, § 451 ods. 1, 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“), §78 ods. 1, 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), §6 ods. 1, 2 zákona č. 111/1990 Zb., § 48 ods. 1, 4, 5 zákona č. 364/2004 Z. z. o vodách, § 26 ods. 7, 8, 9 zákona č. 364/2004 Z. z. rozhodol tak, že žalobu zamietol.

5. Okresný súd sa v prvom rade zaoberal vecnou legitimitáciou strán sporu, pričom konštatoval dostatok pasívnej vecnej legitímácie na strane žalovaného. Spochybnenie vlastníckeho práva žalobcu k predmetným nehnuteľnostiam, s použitím argumentácie, že predmetné nehnuteľnosti tvoria prirodzené koryto vodného toku, a teda by mali byť vo vlastníctve Slovenskej republiky, okresný súd vychádzal z ust. § 70 ods. 2 katastrálneho zákona, t. j. materiálnej publicity katastra nehnuteľností, pričom z príslušných LV mal preukázané, že žalobca je evidovaný ako podielový spoluvlastník predmetných nehnuteľností, za užívanie ktorých sa domáha vydania bezdôvodného obohatenia vo výške nájmu.

6. Okresný súd považoval za preukázané a medzi stranami nesporné, že predmetné nehnuteľnosti identifikované príslušnými listami vlastníctva tvoria prirodzené koryto rieky H., ktorá patrí medzi vodohospodársky významné vodné toky, ktorého správu v zmysle § 48 ods. 1 zákona o vodách vykonáva žalovaný. Poukázal na ust. § 48 ods. 4, 5 zákona o vodách, v zmysle ktorého plnenie povinností stanovených správcovi vodného toku právnym predpisom, nemôže byť charakterizované ako bezdôvodné obohatenie a na základe takejto činnosti nemôže bez ďalšieho dôjsť k vzniku bezdôvodného obohatenia, resp. majetkového prospechu na strane správcu vodného toku. V tomto smere poukázal na rozhodnutie NS ČR sp. zn. 28Cdo/2750/2013. Žalobca v priebehu celého konania, a to ani po doručení zrušujúceho uznesenia odvolacieho súdu neprodukoval žiadne dôkazné prostriedky, ktoré by preukázali užívanie nehnuteľností zo strany žalovaného nad rámec povinností stanovených zákonom o vodách. Vo vzťahu k nároku na náhradu podľa osobitného predpisu v zmysle § 26 ods. 6 zákona č. 364/2004 Z. z. poukázal na obmedzenie vlastníckeho práva k pozemkom spôsobom podľa § 26 ods. 7, 8 cit. zákona, pričom v predmetnej veci žalovaný takéto aktivity nevyvíjal a nevyvíja. Súd prvej inštancie kvalifikoval i uplatnený nárok na náhradu, ako neodôvodnený a žiadnym spôsobom nepreukázaný.

7. O trovách konania (prvoinštančného aj odvolacieho) rozhodol podľa princípu úspechu a tieto priznal v celom rozsahu úspešnému žalovanému.

8. Proti tomuto rozhodnutiu podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca. Žiadal zmeniť rozsudok okresného súdu tak, že odvolací súd zaviazá žalovaného k povinnosti uhradiť žalobcovi istinu vo výške 372,91 EUR spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 372,91 EUR od 10. 04. 2021 do zaplatenia a náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania v rozsahu 100%, alebo žiadal odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Žalobca v celom rozsahu nesúhlasil so závermi prvoinštančného súdu. Poukázal na to, že predložil listy vlastníctva preukazujúce, že je vedený v katastri nehnuteľností ako podielový spoluvlastník nehnuteľností v podiele 1/6 - ina z celku. Nemohlo tak dôjsť k vyvlastneniu pozemkov, nakoľko nehnuteľnosti žalobca riadne nadobudol titulom dedenia, pričom sa vychádzalo z komasačného stavu v katastrálnom území H.. Rovnako nesúhlasil so závermi okresného súdu, že sa žalovaný na úkor žalobcu neobohatil. Poukázal na to, že prebehli písomné mimosúdne rokovania, pričom práve žalovaný mal predložiť žalobcovi znalecký posudok pre určenie výšky nájomného v prospech žalobcu. Nárok považoval v celom rozsahu za oprávnený čo do dôvodu a výšky. Následne sa žalobca v odvolaní rozsiahol venoval otázke ústavou garantovaného vlastníckeho práva, otázkou vyvlastnenia a obmedzenia vlastníckeho práva vo verejnom záujme a na základe zákona v zmysle zákona o elektronických komunikáciách, zákona o vodách, leteckého zákona a zákona č. 66/2009 Z. z... Mal za to, že preukázal svoje vlastníctvo k predmetným nehnuteľnostiam za obdobie uplatneného nároku z titulu bezdôvodného obohatenia, t. j. za obdobie od 17. 04. 2019 do 17. 04. 2020. Zároveň bola preukázaná aj jeho aktívna vecná legitimitácia. Uviedol, že zo žiadneho predpisu nevyplýva, že by dotknutí vlastníci mali znášať obmedzenia vlastníckeho práva. Bol toho názoru, že vykonávanie oprávnení a povinností správcov vo verejnom záujme nemožno prehliadať skutočnosť, že výkonom týchto oprávnení môže dôjsť k zásahu do vlastníckeho práva iných osôb, ktoré sú síce povinné výkon týchto činností strpieť, a teda sú povinní strpieť aj obmedzenia svojho vlastníckeho práva, no zároveň zo žiadneho právneho predpisu nevyplýva, že by sa tak malo diať bezodplatne, resp. bez nároku na kompenzáciu za takéto obmedzenia vlastníckeho práva. Samotný zákon o vodách počítá s náhradou za takéto obmedzenie (§ 26 ods. 9 zákona o vodách). Aj keď zistený stav nie je možné celkom jednoznačne podriaďiť po konkrétnej skutkovej podstate bezdôvodného obohatenia v zmysle § 452 ods. 2 OZ s poukazom na rozhodovaciu prax (napr. rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 30Cdo/199/2007 zo dňa 07. 01. 2008) mal za to, že na tento stav je možné aplikovať všeobecnú klauzulu bezdôvodného obohatenia v § 451 ods. 1 OZ. Bol toho názoru, že ak niekto užíva cudzí pozemok bez právneho titulu, bezdôvodné obohatenie vzniká objektívne už týmto užívaním, bez ohľadu na to, či vlastník s užívaním súhlasí alebo je ho povinný strpieť v zmysle zákonných obmedzení.

9. Žalovaný vo svojom vyjadrení k odvolaniu žalobcu žiadal odvolaním napadnutý rozsudok potvrdiť. Stotožnil sa v plnom rozsahu so závermi súdu prvej inštancie a vyjadrenia žalobcu považoval za účelové a žalobu za nedôvodnú. Poukázal na to, že sporné nehnuteľnosti tvoria koryto vodného toku H., ktorá je vodohospodársky významným vodným tokom. Uviedol, že z výkonu zákonných oprávnení a povinností pri správe vodného toku, podľa § 48 a § 49 zákona o vodách, žalovanému žiadny majetkový prospech nevzniká ani nemôže vzniknúť, keďže ide o plnenie povinností vo verejnom záujme, pričom sám žalovaný vykladá na správu vodných tokov finančné prostriedky. Bol toho názoru, že neboli splnené zákonné podmienky pre vydanie bezdôvodného obohatenia.

10. Žalobca v odvolacej replike zotrval na podanom odvolaní a odvolacom návrhu. V odvolacej replike žalovaný v podstate zopakoval všetky svoje tvrdenia a názory, ktoré prezentoval už vo svojom odvolaní.

11. Krajský súd v Banskej Bystrici, ako odvolací súd, prejednal odvolanie žalobcu viazaný rozsahom odvolania (§ 379 CSP), viazaný odvolacími dôvodmi (§ 380 ods. 1 CSP), bez nariadenia pojednávania (a contrario § 385 ods. 1 CSP) a rozsudok okresného súdu podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil ako vecne správny.

12. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

13. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

14. Podľa názoru odvolacieho súdu rozhodnutie prvoinštančného súdu spĺňa parametre riadne a dostatočne odôvodneného rozhodnutia. Okresný súd sa dostatočne vysporiadal s rozhodujúcimi argumentmi žalobcu. V odôvodnení rozsudku okresný súd náležite vysvetlil dôvody, pre ktoré žalobu zamietol, citoval ustanovenia zákona, ktoré aplikoval, a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Odvolací súd nezistil nesprávnosť procesného postupu okresného súdu. Podľa názoru odvolacieho súdu okresný súd svoje rozhodnutie aj náležite, presvedčivo odôvodnil, teda tak, ako ukladá ust. § 220 ods. 2 CSP, rozsudok je preskúmateľný súdom druhej inštancie.

15. Predmetom posudzovania odvolacím súdom je posúdenie správnosti prijatých záverov okresným súdom, ktorý žalobu zamietol, pre nepreukázanie vzniku bezdôvodného obohatenia na strane žalovaného.

16. Okresný súd vo veci už raz rozhodol, a to rozsudkom č. k. 7Csp/73/2021 - 146 zo dňa 14. 01. 2022, ktorým žalobe žalobcu vyhovel. Voči tomuto rozhodnutiu podal žalovaný odvolanie, o ktorom rozhodol odvolací súd uznesením č. k. 15CoCsp/11/2022 - 169 zo dňa 03. 05. 2022 tak, že rozsudok okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie s vysloveným právnym názorom, ktorým bol súd prvej inštancie viazaný. Okresný súd po vrátení veci opätovne rozhodol, pričom vychádzal z vysloveného právného názoru odvolacím súdom a žalobu zamietol, nakoľko žalobca neunesol dôkazné bremeno, že žalovaný sa neoprávnene obohacuje na jeho úkor tým, že užíva nehnuteľnosti, ktoré sú v jeho podielovom spoluvlastníctve nad rozsah práv a povinností, ktoré sú žalovanému uložené zákonom.

17. Odvolací súd konštatuje, že predmetom konania nebola otázka určenia vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam. Okresný súd skúmal vecnú legitímáciu strán sporu a správne s ohľadom na zásadu materiálnej publicity katastra vychádzal zo zápisu vlastníckych práv v príslušnej evidencii katastra nehnuteľností. Zároveň mal preukázanú aj pasívnu legitímáciu žalobcu, ktorý ako štátny podnik vykonáva správu vodného toku, ktorý „preteká“ cez pozemky, ktorých podielovým spoluvlastníkom je žalobca. Z obsahu spisu vyplýva, že nehnuteľnosti, ktorých je žalobca podielovým spoluvlastníkom, tvoria v prevažnej miere koryto rieky H., ktorá je v zmysle § 1 ods. 1 s odkazom na prílohu č. 1 vyhlášky č. 211/2005 Z. z. Ministerstva životného prostredia Slovenskej republiky vodohospodársky významným vodným tokom. Odvolací súd poukazuje na to, že v zmysle čl. 4 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky sú vo vlastníctve Slovenskej republiky vodné toky, pričom podľa § 43 ods. 1 prvá veta zákona o vodách vodným tokom je vodný útvar trvalo alebo občasne tečúcich povrchových vôd po zemskom povrchu v prirodzenom koryte alebo v umelom koryte, ktoré je jeho súčasťou, a ktorý je napájaný z

vlastného povodia alebo z iného vodného útvaru. V zmysle § 120 ods. 2 OZ, stavby, vodné toky a podzemné vody nie sú súčasťou pozemku. Napriek gramatickému zneniu ust. § 43 ods. 1 prvá veta zákona o vodách je potrebné si uvedomiť, že koryto je súčasťou zemského povrchu a nie vodného toku, a to aj preto, lebo vodný tok je vodným útvarom. Koryto (pozemok) môže mať aj iného vlastníka ako samotný vodný tok, čo vyplýva aj z dôvodovej správy k zákonu o vodách (viď k § 39 až 43). Žalobca je podielovým spoluvlastníkom pozemkov, ktoré tvoria časť koryta rieky H., ktoré nadobudol titulom dedenia. Skutočnosť, že cez tieto pozemky preteká rieka H., ktorá ako vodný tok je vo vlastníctve Slovenskej republiky neznamena, že žalobca nie je vlastníkom časti pozemkov tvoriacich jej koryto. Napriek tomu, že žalovaný v zmysle vodného zákona oprávnený vykonávať činnosti vyplývajúce z ust. § 48 ods. 3, 4 a 5 zákona o vodách, nemožno bez ďalšieho tvrdiť, že žalovaný vykonáva túto činnosť neoprávnené alebo bez právneho dôvodu. Ani samotnú správu vodného toku nemožno chápať ako získavanie majetkového prospechu na úkor žalobcu. Práve žalovanému z plnenie jeho zákonných povinností vznikajú nie malé finančné a materiálne náklady, pričom v prípade porušenia, či zanedbania zákonných povinností žalovaným by tento zodpovedal za prípadný vznik škody na majetku tretích osôb a nie žalobca. Skutočnosť, že žalovaný je správcom vodného toku sama o sebe nemôže zakladať právo na vydanie bezdôvodného obohatenia v zmysle § 451 ods. 2 OZ, t. j. získaním plnenia bez právneho dôvodu, ak si plní svoje oprávnenia a povinnosti na základe zákona. Iná by bola situácia, ak by zo strany žalovaného boli prekročené jeho oprávnenia a povinnosti, a užíval by pozemky žalobcu nad takýto rozsah, napr. výstavbou vodnej stavby slúžiacej k činnosti žalovaného na pozemku žalobcu. Žalobca však v tomto smere ostal v konaní pasívny a neunesol dôkazné bremeno, aby žalovaný užíval nehnuteľnosti nad rozsah zákonom stanoveným spôsobom. Civilné sporové konanie je ovládané prejednávou zásadou a strany konania majú povinnosť svoje tvrdenia preukázať. V preukázaní nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia dôkazná situácia predovšetkým zaťažuje žalobcu. Ak žalobca neunesie dôkaznú povinnosť, resp. dôkazné bremeno, má to pre neho nepriaznivý následok v tom, že súd vydá pre neho nepriaznivé rozhodnutie vo veci. Rovnako v tomto prípade, žalobca neunesol dôkazné bremeno svojho tvrdenia o tom, že žalovaný sa bezdôvodne obohatil na jeho úkor plnením bez právneho dôvodu, ktoré mal získať užívaním jeho pozemkov nad rámec zákonom mu stanovených oprávnení a povinností.

18. Skutočnosť, že žalovaný bol ochotný so žalobcom rokovať o výške nájomného, nie je právne významná pre rozhodnutie súdu, nakoľko sa jedná o mimosúdne návrhy spôsobu riešenia vzájomných práv a povinností medzi účastníkmi, pričom v prípade, ak sa strany nedohodnú, môžu uplatniť svoje nároky súdnou cestou, kedy až súd rozhoduje o právnom nároku žalobcu, či je dôvodný alebo nie. Je taktiež pravdou, že zákon o vodách pri obmedzení vlastníckeho práva priznáva vlastníkovi právo na náhradu, avšak len v zákonom stanovených prípadoch (ako je vyvlastnenie, vznik škody pri plnení oprávnení správcu a pod.).

19. Odvolací súd preskúmal aj závislý výrok o trovách konania (II. výrok), pričom okresný súd správe rozhodol podľa zásady úspechu, ak trovy konania priznal plne úspešnému žalovanému spolu aj a s trovami odvolacieho konania.

20. S ohľadom na vyššie uvedené odvolací súd dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie, ktorým žalobu zamietol je správne, a preto v zmysle § 387 ods. 1, 2, rozsudok okresného súdu vo veci samej (I. výrok) ako aj v závislom výroku (II. výrok) ako vecne správny potvrdil.

21. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol v súlade s ustanoveniami § 396 ods. 1 CSP, § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP, keď v odvolacom konaní bol v celom rozsahu úspešný žalovaný, keďže odvolanie žalobcu nebolo dôvodné, a preto žalovanému odvolací súd priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu (100 %). O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

22. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov členov senátu 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
- b) kto ho robí,
- c) ktorej veci sa týka,
- d) čo sa ním sleduje a
- e) podpis.

(§ 127 ods. 1 CSP)

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Strany konania majú možnosť zvoliť si advokáta alebo obrátiť sa na Centrum právnej pomoci so žiadosťou o poskytnutie právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP). Žiadateľ, u ktorého hrozí nebezpečenstvo zmeškania lehoty, môže zároveň so žiadosťou požiadať centrum o predbežné poskytnutie právnej pomoci (§ 11 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z.z.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa predchádzajúceho odseku neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Ak má dovolanie vady podľa § 429 a dovolateľ na výzvu súdu prvej inštancie na odstránenie väd neodstráni vady, následkom neodstránenia väd dovolania je odmietnutie dovolania.